

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Dubium quintum

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

ex una sp[eci]e aut. q[ui] sequa vero p[ro]t. a[nt]itas
 p[ro]t[er] q[ui]d[am] aut; q[ui] si humanitas e[st] p[ro]t[er]
 q[ui]d[am] aut, a[nt]itas erit de e[st]ra humanitatis.
 P[ro]t[er] idem r[ati]o. Partes s[ol]us bene p[ro]t[er] d[ef]ini
 de d[ef]inito q[ui]d[am] cari. s[ed] a[nt]itas e[st] pars e[st]ra
 humanitatis, q[ui] bene p[ro]t[er] de illa p[ro]d[ic]e[n]t. p[ro]t[er] min.
 si n[on] velles d[ef]inire humanitatem s[ed] deberes
 d[ef]inire. humanitas e[st] a[nt]itas et rationali-
 tas, eo modo quo h[ab]et in g[en]ero, d[ef]inir[et] q[ui]d[am] a[nt]
 rate. q[ui] mi. vera. Dixi my d[ef]inire g[en]er[em]
 accipias s[ol]us se q[ui]d[am] e[st], q[ui] in eo carne falce
 redderet q[ui]d[am] p[ro]t[er]. s[ol]us a. g[en]er[em] n[on] q[ui]d[am] a[nt] p[ro]t[er]
 q[ui]d[am] q[ui]d[am] h[ab]et s[ol]us q[ui]d[am] s[ed] i[st]a forma a[nt]is, h[ab]et
 viventi s[ol]us h[ab]et. et q[ui]d[am] tales q[ui]d[am] p[ro]t[er]
 s[ed] p[ro]t[er]. q[ui] redderet h[ab]et s[ol]us q[ui]d[am] humanitas
 e[st] forma a[nt]is q[ui]d[am] e[st], q[ui] certe falce e[st].
 cum humanitas sit forma, a[nt] e[st] aliq[ui]d[am] an-
 p[ro]t[er] ad h[ab]et. P[ro]t[er] r[ati]o. Nulla pars q[ui]d[am] n[on] si mult[um] sit
 totum p[ro]t[er] p[ro]t[er] vero p[ro]d[ic]ari de toto, s[ed] a[nt] p[ro]t[er]
 se acceptum h[ab]et si a[nt] partem, q[ui] n[on] p[ro]t[er] bene
 p[ro]d[ic]ari de toto vero.

Provisi qd?

Dubium Quintum
 Vtrum Definitiones à
 Porphyrio traditæ sint
 bonæ speciei scilicet?

Tres

Tres species definitas tradidit nobis Porphyrius.
 1^a. Species est quae sub assignato genere ponitur.
 2^a. Species est de qua genus in quo predicatur.
 3^a. Species est de pluribus numeris differentibus in quo predicatur.

Et recte Porphyrius nam species tribus istis definitis
 ad arandum censuit: includit species tres habitudi-
 nes inata triplicem considerationem qua de ea potest
 re proponi. 1° Namque considerat species quatenus
 quid inferri in recta linea potest a mentali, ob hoc
 competit ei 1^a definitio ut patet. 2°. Considerant
 species quatenus in genere officii sunt de quo genus pre-
 ditur in quo ob hoc competit ei 2^a definitio. 3°. Potest
 considerari in ista inferiora respicit, et sub se
 continet, et sunt hunc respectu competit ei 3^a definitio.
 De duabus primis definitis et aequalis disputat,
 num scilicet sunt duae definitioes, an vero unica sit. Nos
 cum Alberto magno et aliis dicimus esse duas,
 cuius ratio haec est: quia istae definitioes duas sunt
 et non unam habitudinem explicat, 1° non
 unica definitio sed sunt duae. et sequitur patet, et
 similitudo n. definitio de sumenda est et sunt ista ratio
 definiti. aut patet. 1^a habitudo est fructus inferioris
 ad superius. 2^a fructus est subiectibilis in ordine ad
 genus predicabile, sed haec sunt duae habitudines,
 ut patet fructus loquendo, 1° autem non. Habent
 tamen istae habitudines duae, talem ordinem inter se
 ut 1^a sit quasi causa 2^a, ut bene notat Coletanus
 vides n. genus fructus patet de specie in quo, quod species illi
 subest in recta linea potest a mentali, hunc rationem
 suo

quo suppon. et ideo sic ordinata sunt ista species,
ut jam declarata habitus. per am. 2a. Et
sunt haec duo species qd specii subiacibilis nam pthomo
declarentur, clanculo verbis sic tradi.

Species subiacibilis e partikulare aptum pte
subesse alicui generi in quid. Et hoc e
qtho defio species subiacibilis corespondens prima
Porphyriana, in qua geny e, h, partikulare,
in quo queniit spes cum aliis aliq subiacibilibz
religru parva sunt dista. Per illas n. inq, 1.
nis differt ab in diri duo q qdem subest generi
in qd, sed non pte, ut supra dictum e. Differt 2.
et a subiacibili dista q non respicit geny, sed
dista. et respicit sui pte, non in y, sed in
quale qd: et per hoc geny differt spes subiaciti, 3.
his a subiacibilibz alicui qd i cabitur q non sub,
in unq in qd, sed tm in quale acci dentale, ut et
supra dictum e. Diximo et in defio alicui qe, 7.
nen, qd ad raem spes subiacibilis satis e q alicui
generi pte subit, licet non si: unde hoc e neve
spes subiacibilis, qd alicui generi alicui se. pte subit
in qd; licet subita aut nimenti non pte subremote
subit.

Descriptiva spes subiacibilis defio
hac e. spes subiacibilis e, q pte apta e nata
subiaci generi in qd. Et hoc respicunt 2a pte,
phyriana. quod sit descriptiva patet, qd patet
q subiacibilitatem sub qe pteitas qd alicui spei
sunt n. ex eo, q ho n. q. apte ut in pluribz
numero differenti bz, omz pteitas qd omz q subit,
cabilis de multis, eodem modo distinctis, ita ex eo
q subit generi in qd, omz qdum pteitas qd
subiacibilitas, raem unq pte spe subit in qd de
quo geny cui subest pte cep.

Gencl:

Defio speciei
subiacibilis qtho.

Explicit defio.

Proxieme.

In quid.

In qd.

Alicui generi.

Defio speciei subiacibilis de
scriptiva.

Definitio descriptiva
tina Sp̄i.

Descriptiva vero huc est. Sp̄es est q̄ de pluribus
numero distinctis in q̄d predicatur.
Explicatio hanc definitum petenda ex figurativis.
Solum est advertendum nos in sp̄e simplicem re,
spectum admittere et considerare, et ad quem
cumq; illam aliquam seq̄ proprietatem. Inq̄is
m̄d n. sp̄es respicit gen̄m inq̄m suam figurat
respectu om̄i proprietatis q̄ vocat̄ sub̄iabilitatis, et
hunc respectu cum sua proprietate descriptivam
pop̄i. Duobus primis defectibus, explicatio supra
illud respectu quem sp̄es habet in ordine ad
individua h̄m, que illa respicit inq̄m suam
inferiora, in q̄b̄ pot̄ esse, per que respectu
quodam sp̄es dicitur unitis et in q̄d est
quodammodo de quo in p̄senti: et huc p̄sō respicit
tū om̄i illa proprietate, quodammodo de pluribus
numero dicitur q̄d in q̄d. quod in n. ex ea q̄d
q̄d habet aptitudinem inq̄m in multis h̄m
q̄d pot̄ q̄d cari de multis ita et ex eo q̄d aliquam
nō habeat aptitudinem inq̄m in pluribus
num̄: dicitur. sc̄ptum q̄d pot̄ q̄d cari de pluribus
sed sp̄es est tale q̄d aptū s̄i sp̄es in pluribus non
diversis. q̄d sc̄ptum q̄d est et q̄d caribile de pluribus
eodem modo distinctis.
Hæc ergo duæ ultimæ defectes explicant nām
sp̄es q̄d existit formam q̄d caribile. et solum
quæriunt sp̄es infimis non subalternis.
Duæ vero primæ à Porphyrio assignatæ non
exactly explicant nām s̄i q̄d caribile, sed conve-
niunt ut sp̄es tamen subalternis q̄d infimis
ut

spes infima qd?

spes subalterna q?

gens subalterna num qd?

ut inveniendi clare patebit. spes Infima, vel
 speculatio prima ut alii loquuntur & illa qd facta
 e spes et non gens. Vel q idem e, q subse non
 hnt alias spes. ut ho n. g. e spes atoma, sine
 speculati prima, qo hnt e spes et non gens, neq
 n. hnt sub se alias spes de qd plicat, facta in
 vidua. Spes subalterna dicitur illa, qd ita e spes ut
 sit et gens. Vel q hnt alias spes sub se de qd plicat
 edur. ut aut. &c. Et his speciebus subalternis hnt
 quoniam defies spes subalternas, non in quoniam
 ut illis defies sine ultimis secundis qd dicitur.
 Genus subalternum e illud quod subalterne
 dicitur, ut aut, corpus, vivens. Genus Genera,
 hnt in illud supra quod nullum aliud genus
 ponitur, ut subita. Et talia genera genera
 prima numerant a pluribus de eadem. De
 quibus sunt decem Prædicta canentia de
 qd in sequentibus.

Ex dictis colliges qd Nomen spes spe reg
 nou, qd plura ut plura significant. In eo si illis
 respectu explicator, qd eio dicitur sunt et qdem est
 ut cetera pband pnt. Speciem si: subalternam ut
 estis dicitur qd dicitur qd et nos pband qd.
 Spes subalternam quia talis non e estis et dicitur
 talis: spes vero qd dicitur qd estis et dicitur
 qd spes subalternam qd dicitur qd estis et dicitur
 se estis. psequa patet. Si dicitur n. estis non
 fundit ex distinctione plicatam qd dicitur qd
 spes qd dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur
 non, ni qd pnt spe, et de qd dicitur qd dicitur
 tu qd dicitur qd dicitur: spes vero subalternam ut
 hnt dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur
 cu

cabile et subii cabile referunt ad se invicem
 sed genus respectu speciei est cabile. qd spes est
 respectu a qd genus et subii cabile, qd ut sit
 longinqua fructus rationis cabilis.

Tri eris 70. Prima Defio Porphyrij qd venit
 alteri a definito. qd non e bona sequa patet. pter ans.
 quoniam in divi duo. qd. pter item ans. Petrus in divi
 dicit, sed petrus ponit sub genere ante se. qd ans nemin.
 si respondet eas de se non intelligi de quocumq; positio
 ne, sed de immediata, quomodo non ponit sub gene
 re in divi duo, qd inter rationem et genus et individuum
 dicit mediat spes. impugnabens hoc modo. Individuum
 dicitur generis ponit mediate sub genere, arguendo nulla.
 ans pter hoc aut, hoc facta sunt in divi duo generica
 sed de hoc nulla mediate spes sunt sub auti et
 sub facta. qd in divi duo mediate ponunt sub
 genere. omnis variis solutio qd ab aliis videtur
 solent. Qd solutio inter arguendum data, qd
 bonam nullam parti impugnatur si de indi
 viduo specifico intelligatur, illud n. nunquam in
 divi sub genere ponit, qd in divi duo generis
 mediate videtur ponit sub genere utiq; aliud ad,
 dicitur et ut arguatur plene soluat. qd quo sciendum
 aliter speciem, aliter in divi duo quomodo sub
 genere ponit. spes ponit sub genere positione
 facti, individuum tu positione mediate. hoc s.
 spes ita ponit sub genere, ut id, ratione eius ponitur
 omni ab ipso genere. qd dista quam auti spes
 supra genus ex ipso genere origine trahit illamq;
 genus in potentia continet. at vero individuum
 non

R.

non penit, hoc malo sub genere, ita ut illi, cuius
 rōe penit, omnia ex ipso genere, sed omnia ex con-
 ditionibus materialibus, q̄ non ex ipsa essentia generis
 originem trahunt sed illi accidunt, et plane ab
 extrinseco proveniunt. Jam q̄ ad impugnationem
 dices individuum generi esse immediate q̄dem peni
 sub genere, positione tamen mali non facti, et
 hoc positio mali in rigore loquendo non est
 immediata, q̄ individuum non immediate parti-
 cipat naturam generis, sed per mediantem aliquam spe-
 et ex hac solutio potest solui argutu q̄ fieri solet q̄tra
 id q̄ precedenti subis stabuimus, termi: scilicet materia
 tum generis esse spiritum, et non in divi dunt. sermo
 n. n. de termino facti immediate, q̄ factus terminus
 nat geny et factus sub illo penit, non de termino
 mali qualis est in divi dunt generi esse, q̄ q̄dem
 nos ad nullum non tamen distinctionem in specifico sub-
 ut idem interpretans q̄ specificum sub alio tamen gen-
 tu.

Obiicies 70. Contra rāam Periphryj estim
 factus n. ex illa Petrore esse spiritum, sed hoc non
 admitteretur q̄ nec id ex quo sequitur. p̄ter sequen-
 sp̄s de qua p̄ter geny n. q̄, sed geny n. g. atq̄
 p̄ter de petro n. q̄, q̄ petro ont p̄ter.

R. Inval geny p̄ter de petro n. q̄ mali ate,
 non vero immediate: et hoc malo intelligitur esse
 defectu de p̄ter n. q̄ immediate q̄ certe solo
 sp̄i competit et non indivi duo, q̄ si viciatem
 nem esse hoc de indivi duo specificos, non a. de
 generes, q̄ de illo p̄ter geny n. q̄ immediate.
 R. Etiam nem esse sub hoc sub tamen immediate
 matter

matris, non vero fructus, ut supra dictum; pro n. aut immunda,
 te de hoc auti, sed tu immediatissime mater et non
 fructus. non volumus dicere ut dicitur non fit
 fructus n. dicitur generis de individuis, q. no
 tollit q. dicitur fructum illius ut supra habitum e.
 sed immediate illa non e fructus. hoc e, q. aut
 si immediate respiciat hoc individuum non
 tollit fructum sed explicatum, sed tu mater
 et conditio n. si mater q. nam ad sunt
 singularem et individuum.

Obi ciet 20. Contra 3am Dionysij de,
 frum. Illa definitio venit et generi, q. no e
 bona. q. supra patet. pro aut. geny n. q. aut pro
 de differentibus numeris, sed hoc e definitio spei
 q. illa venit et generi. min. e certa. pro mai.
 supra late probavimus geny q. dicitur de individuis
 eisdem spei. sed illa tu numeris differentibus. q.
 mai. vera.

P. 10. Negato omni ad pbarem distinguere mai.
 geny pro de pluribus numero eo modo quo supra,
 vero mai. diverso modo quod mai. et dicitur
 ista q. dicitur in hoc q. geny q. dicitur de
 de petro et amando, q. solo numero dicitur,
 quoniam, sed tu ut pars etia determinata,
 pro vero ut tota etia in xta dicitur.

P. 20. Cum Caribano. geny q. dicitur de
 de pluribus numero dicitur, sed non tu, q. et
 dicitur de pluribus spei dicitur, q. certa spei
 non competit. illa n. tu pro de pluribus nu,
 meris dicitur, ita ut, si tu, cadat sup, si pro,
 non

non sup li numero, qd et gony pter qd tm
 numero differunt, ut de petro et paulo. &c.
 Obi ctes qd. Sol, luna, mundus, et angeli
 sunt spēs. et tu non sunt predicabiles de pluribus
 numero differentibus qd de spēs nulla e mai.
 et certa pter min. qd non dant talia in rem
 nāa qd numero distinguant. qd. p.

Ad. Concelebratio mai. et reges min. Ad pōm
 pter cum distri chone non dant talia extra
 existentia, qd e mai. saltem pter talia neg
 ans. et tunc negatis psequam. Oppones nē
 hoc qdem spēs quod 3a prima in argto em,
 querata, taliter tu de nōis angeli cis, qd
 creta sunt spēs. et tu sub illis pter s. the.
 man et sig distri non pnt spēs gnari plura
 indistincta numero tm distri. qd solutio nē
 la. Hoc argto pter dubium Seyner.

Dubium Sextum
 Vtrum Definitio Speciei
 predicabilis conveniat na
 turis Angelicis?

Hoc